

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1639

гр. Пловдив, 21.12.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

като разгледа докладваното от Елена З. Калпачка Въззивно частно гражданско дело № 20215300503266 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 274 и сл. от ГПК във връзка с чл. 396 ал. 1 от ГПК.

Подадена е частна жалба от „ГН Агро“ ООД, представлявано от Г.Н., чрез адв. А.П. (представено пълномощно с молба от 20.12.201г.), против определение на РС Пловдив по гр.дело № 13010/21 г., с което е допуснато обезпечение на иск на молителя “Агроник 2015” ЕООД. Твърди, че не са налице предпоставките за допускане на обезпечение на иск – без обезпечението да е невъзможно или да се затрудни осъществяване на правата по решението, искът да е подкрепен с убедителни писмени доказателства или да бъде представена гаранция. Излага съображения, че безспорно по гражданското дело се представят доказателства относно сключен договор, но исковата молба не е вероятно основателна, с оглед представените по делото доказателства, поради което и обезпечението е допуснато при внасяне на гаранция в размер на 10% от исковата претенция, които счита недостатъчни дори да покрият разходите по заплащане на адвокатски възнаграждения по настоящото производство и исковото производство. Счита, че не е конкретизирано в исковата молба претендираната сума за извършените действия по обработка на земи ли е, на кои земеделски земи са извършени и фактически приети от възложителя оран, продълбочаване и мулчиране, както и, че е налице неяснота относно начина на фирмиране на възнаграждението.

Изразява несъгласие с приетото от районния съд, че е налице обезпечителна нужда, която счита, че следва да бъде доказана несъмнено в производството чрез доказване на опасността от намаляване на имуществото на длъжника, чрез конкретни негови действия, насочени към намаляване, увреждане, разпиляване на имуществото му и др. подобни.

Моли да бъде отменено определение на РС Пловдив постановено по гр. дело 13010/2021 г., с което е допуснато обезпечение на бъдещ иск на ищеца “Агроник 2015” ЕООД, ЕИК 203544807, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Перла“ № 9, чрез налагане на заповест за спиране на банкови сметки на „ГН Агро“ ООД, ЕИК 201071333, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Александър Екзарх“ № 21а, които притежава в банка „Уникредит Булбанк“ ЕАД, Банка „ДСК“ АД, „Юробанк България“ ЕАД, „Обединена Българска банка“ АД, „Райфайзенбанк България“ ЕАД, „Първа инвестиционна банка“ АД, „Инвестбанк“ АД и „Централна кооперативна банка“ АД, до размера на предявените искове на обща стойност 10 370,39 лева, като незаконосъобразно и неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 396, ал. 2, изр. 1 от ГПК препис от частната жалба е връчен на насрещната страна за отговор. В срок е постъпил отговор от насрещната страна “Агроник 2015” ЕООД, в която се изразява становище за неоснователност на частната жалба и се моли да бъде потвърдено изцяло постановеното определение, с което е допуснато обезпечение на иска. Счита, че се налице всички предпоставки за допускане на обезпечение на иска – да е допустим, да е вероятно основателен и да съществува обезпечителна нужда, както и предложената обезпечителна мярка да е подходяща. Излага съображения, че преценката за вероятната основателност на иска е обща, съобразно нуждите на обезпечителния процес, като се извършва на базата на твърденията в исковата молба и представените писмени доказателства. Счита, че обезпечителната нужда при бъдещ осъдителен иск се предполага, както и, че изложените в частната жалба доводи касаят спора по същество, като не са посочени и правопогасяващи или правоизключващи възражения относно дължимостта на сумата по бъдещата искова претенция.

Частната жалба е депозирана в рамките на срока по чл. 396, ал. 1 от ГПК – едноседмичен от връчване на съобщение за наложената обезпечителна мярка от съдебния изпълнител. Подадена е от легитимирано лице – страна в

производството, с правен интерес от обжалване на неизгодното за нея определение, поради което и процесуално допустима.

Производството по гр.дело № 13010/2021 г. на РС Пловдив е образувано по подадена искова молба от “Агроник 2015” ЕООД, с която се иска осъждане на „ГН Агро“ ООД да заплати сумата в размер на 9427,63 лева с ДДС, представляваща неплатено възнаграждение по договор за обработка на земеделска земя от 31.10.2019 г., както и сума в размер на 942,76 лева – неустойка за забава. Към исковата молба е приложена и молба по чл. 389 и сл. от ГПК за допускане обезпечение на предявения иск чрез налагане на обезпечителна мярка заповед на банкови сметки на ответника. Представени се договор за обработка на земеделска земя и фактура, издадена от ищеца.

С определение № 7033/13.09.2021 г., постановено по гр.дело № 10010/2021 г., РС Пловдив допуска, на основание 389 ГПК, обезпечение на предявените от “Агроник 2015” ЕООД, ЕИК 203544807, срещу „ГН Агро“ ООД, ЕИК 201071333, осъдителни иски с правна квалификация чл.79, ал.1 ЗЗД и чл.92 ЗЗД за сумата в размер на 9427,63 лева с ДДС, представляваща неплатено възнаграждение по договор за обработка на земеделска земя от 31.10.2019 г., както и сума в размер на 942,76 лева – неустойка за забава, чрез налагане на заповед на банковите сметки „ГН Агро“ ООД, ЕИК 201071333 в банка „ДСК“ АД, „Уникредит Булбанк“, „Юробанк България“ АД, „Обединена Българска банка“ АД, „Райфайзенбанк България“ ЕАД, „Първа инвестиционна банка“ АД, „Инвестбанк“ АД и „Централна кооперативна банка“ АД, при последователно преминаване от сметка в сметка до покриване размера на предявените иски на обща стойност 10370,39 лева, при условия, че молителят “Агроник 2015” ЕООД, ЕИК 203544807 внесе по сметка на Пловдивския районен съд парична гаранция в размер на 1037 лева.

Обжалваното определение е допустимо. Съдът, пред който делото е висящо, е компетентен да се произнесе по направеното искане за допускане на обезпечение, произнесъл се е по допустима молба, подадена от легитимирано лице с правен интерес.

Постановеното определение е и правилно.

За да бъде основателна молбата за допускане на исканото обезпечение, е необходимо кумулативното наличие на следните предпоставки: предявеният иск да е допустим, да е вероятно основателен, с оглед твърденията в исковата

молба и приложените писмени доказателства, да е налице обезпечителна потребност и поисканата обезпечителна мярка да е адекватна на търсената защита, подходяща за постигане на целите на обезпечението – да се осигури изпълнението на евентуално постановено позитивно решение в полза на молителите.

Не се спори между страните, че е сключен договор за обработка на земеделска земя от 31.10.2019 г., като с него от страна на ответника са поети и задължения за заплащане на парична сума в размер на 11827,63 лв. В исковата молба се твърди, че ищецът е изпълнил своите задължения по договора, ответникът е приел извършените обработки на земи, но е заплатил само част от уговорената цена, поради което изпаднал в забава и дължи и уговорено в договора възнаграждение в размер на 10% от неиздължената сума. Тези твърдения обуславят претенция по допустими осъдителни иски, имащи правното си основание в разпоредбите на чл. 79, ал.1, във вр. с чл. 266 от ЗЗД и чл.92 ЗЗД. Спорен е обема на изпълнение по договора, поради което и обезпечението е допуснато при определяне на парична гаранция.

Вероятната основателност на иска се преценя с оглед нуждите на производството (към настоящия момент съдът не може да се произнася по основателността на иска), на база твърденията на ищеца и представените по делото писмени доказателства. При преценка, че представените доказателства към исковата молба не са достатъчни да обосноват извода за вероятната основателност на иска, но при наличие на останалите предпоставки за допускане на исканото обезпечение, същото следва да бъде допуснато при определяне на съответна гаранция. В този смисъл и постановеното в Тълкувателно решение № 6 от 14.03.2014 г. по тълк. д. № 6 / 2013 г. на Върховен касационен съд, ОСГТК: „Предпоставките за допускане на обезпечението са предявеният иск да е допустим, вероятно основателен и да е налице обезпечителна нужда. Преценката за вероятната основателност на иска се извършва въз основа на въведените от ищеца твърдения и подкрепящите ги писмени доказателства (чл. 391, ал.1, т.1 ГПК), а когато ищецът не разполага с убедителни писмени доказателства, при представяне на гаранция в определен от съда срок при условията на чл. 180 и 181 ЗЗД, т.е. законът задължава съда да допусне обезпечение винаги, когато искът е допустим и е налице обезпечителна нужда, а вероятната му основателност

може да бъде базирана върху изразената от ищеца готовност да внесе гаранция за евентуалните вреди, които ответникът ще претърпи ако обезпечението е неоснователно (чл. 391, ал.3 ГПК).“

За да е налице обезпечителна нужда е необходимо, без исканото обезпечение, за ищеца да е невъзможно, или да представлява затруднение, осъществяването на правата по евентуално постановено в негова полза съдебно решение. За да се прецени обезпечителната нужда следва да се изходи именно от вида на търсената искова защита в производството, в което се иска допускане на обезпечението. Относно наличието на обезпечителна нужда при осъдителен иск за заплащане на парична сума, съществува формирана безпротиворечива практика на ВКС, съгласно която, ако са налице предпоставките за допускане на обезпечение по чл. 391 ГПК и липсват пречки по чл. 393 ГПК, съдът налага искания заповед върху банковите сметки на ответника. Преценката за нуждата от обезпечаване на иска е конкретна и обусловена от фактите по делото, като при липса на данни и на доказателства, които да я опровергават, обезпечителната нужда се предполага и не следва да бъде отричана. (определение № 39 от 01.02.2021 г. по ч. гр. д. № 3842/2020 г. на ВКС, 4-то гр. о., определение № 527 от 21.10.2016 г. по ч. т. д. № 1806/2016 г. на ВКС, II т. о. и др.)

На следващо място претендираната обезпечителна мярка следва да е подходяща и да води до оправдано накърняване правната сфера на ответника, съответстващо на вида на търсената с обезпечения иск защита. В настоящия случай, при предявен осъдителен иск за заплащане на парична сума исканата мярка се явява адекватна и подходяща, наложена е до размера на исковата претенция.

Останалата част от възраженията в частната жалба касаят изясняване на основателността на исковата претенция, което ще бъде сторено в исковото производство и не е предмет на обсъждане и преценка в настоящото производство.

Изложените оплаквания по отношение на размера на гаранцията настоящия състав не споделя, тъй като гаранцията се определя за покриване на евентуални вреди от неоснователно наложено обезпечение, която е различна от отговорността за разноски.

Поради изложеното съдът намира жалбата за неоснователна, а

атакуваното първоинстанционно определение правилно, за което и следва да бъде потвърдено.

Водим от гореизложеното,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 7033/13.09.2021 г. на Районен съд Пловдив по гражданско дело № 13010 по описа за 2021 година.

Определението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____